

stændigheder, kunne de ikke have mindste Haab om et gunstigere Resultat; Finantslovens Behandling viser det iaar, som den har vist det Aar efter Aar. Uagtet jeg deler de Herrer's Betragtning, saa nærer jeg dog altid en vis Frygt, naar man staaer ligeoverfor saadanne Anstalter som denne, der er skabt gjennem lange Tider og ved mange opsamlede Anstrængelser; man maa behandle den paa en anden Maade, end man vilde gjøre, dersom der var Tale om at skabe noget fra Ny af, man maa frygte for at ødelægge en saadan Anstalt. Selv om de Herrer imidlertid virkelig vilde omstyrte Theatret, saa viser dog alene den Erfaring, der foreligger Aar efter Aar, at det er fuldstændig umuligt; men hvilken anden Vej kunne de anvise med nogelsomhelst Haab om et Udbytte i Henseende til Besparelse, end netop det Forslag, her foreligger? Det er altsaa, idet jeg gaaer ud fra den Betragtning, der findes hos Sagens Modstandere, at jeg ikke kan komme til noget andet Resultat end meget indtrængende at anbefale Enhver, der vil Besparelse, at stemme for denne Sags Fremme.

Formanden: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sable: Den sidste Daler bebrejdede mig, at jeg stemte imod Overgangen ved anden Behandling af det forrige Forslag. Dette flere, efter at besparende Forslag, som jeg havde stillet, vare forfaste, og jeg ikke havde noget Haab om ved tredje Behandling at faae dem ind, og det er netop den samme Grund, som har bevæget mig til at handle ganske paa egen Haand i denne Sag, hvad der saa forøvrigt kan siges om mig, for at holde det i min Haand, saavidt jeg kunde det, at give Lovforslaget en saadan Skikkelse, at jeg til Slutning haade kunde give det min Stemme og henvende mig, ikke til mine sædvanlige Modstandere, men til mine Venner og sige: De kunne være betryggede ved at følge mig paa denne Vej. Jeg maa naturligtvis meget beklage, at de Bestræbelser, jeg i denne Retning har gjort, ere blevne modtagne paa en saadan

Maade fra mine Venners Side, men jeg trøster mig til, at min Dom i denne Sag skal fældes i 1874; og hvis det lykkes at føre den igjennem, ville De see, hvad jeg har søgt at gjøre for at holde den daværende Rigsdag fuldstændig fri.

Søgsbro: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) begyndte med at udtale, at han antog, at den Afstemning, der havde fundet Sted angaaende Sagens Afviisning, var fremkaldt ved Dnsket om Strax i Begyndelsen af Forhandlingen at anstille en Stykkeprøve, hvorefter man hurtig kunde danne sig en Mening om hele Stillingen, hvorvidt de, der vare Modstandere af dette Forslag, vare i Mindretal. Jeg troer, at han deri har taget aldeles fejl. Det, der har bevæget idetmindste flere af os til at ønske en Afviisning af denne Sag, var, at vi ikke troede, at det kunde tjene Folkethingets Værdighed, at man den ene Aften forfaste Noget, men den næste Dag igjen begyndte at behandle forfra, men dernæst ogsaa, fordi denne Sag er af en saa stor Betydning, at det vilde være aldeles upasfende, om den gik hurtig igjennem denne Forsamling, som let kan blive Følgen af dens Gjenoptagelse. Jeg veed, at der er flere, som med mig ere enige i, at skal Sagen føres videre, saa skulle vi idetmindste søge at gjøre den saa god og hensigtsmæssig, som det efter vor Overbeviisning er muligt. Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i, at vi skulle slutte os til Forslaget uden Endringer eller indskrænke os til at stemme imod det uden saadanne. Denne Sag, som her ligger for, er jo, som det ogsaa er udtalt af den ærede Forslagsstiller, i sig selv heden meget ny her i Thinget, den har ingenlunde været behandlet mange Gange her, den har været bragt frem her for nogle Aar siden i den meget beskedne Skikkelse af 1,000 Rd., som søgtes bevilgede gjennem Finantsloven til derfor at faae de fornødne Planer og Overslag over en ny Theaterbygning, men det blev flere Gange itræl forfasket af dette Thing med stor Fleerhed. Dernæst er den kommen frem i Commissionens Betænkning, men paa den Maade, at Staten kun skulde yde et Laan eller et Tilskud af Sorø Academi paa